

ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΤΕΚΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (1)

Τοῦ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΠΑΛΑΣΚΑ

Τῆς Διευθύνσεως Οικονομικῶν Μελετῶν Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος

I. Εἰσαγωγή

Ὁ θεσμὸς τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς νεωτέρους κλάδους τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως. Σκοπὸς παροχῆς τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, καὶ εἰδικότερον τῶν ἐπιδομάτων τέκνων, ἦτο ἡ ἐξουδετέρωσις — ἐν πολλοῖς — τῶν διαφορῶν εἰς τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν μετὰ καὶ ἄνευ τέκνων. Σήμερον, τὸ σύστημα παροχῆς ἐπιδομάτων τέκνων ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐν γένει εὐημερίαν τῶν τέκνων, τὴν αὐξησιν τοῦ πληθυσμοῦ εἰς ὀρισμένας χώρας, καὶ τὴν ἐξασφάλισιν «ἴσων εὐκαιριῶν» μεταξὺ τῶν τέκνων.

Τὸ σύστημα παροχῆς τῶν ἐπιδομάτων τέκνων διέπεται ἀπὸ δύο Ἀρχάς :

(α) Τὴν Ἀρχὴν τῆς Ἀσφαλίσεως (Insurance).

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιδόματος παρέχεται εἰς τὸν ἐργαζόμενον μετὰ τέκνων ὁ ὁποῖος ἔχει συμπληρώσει ἓνα ἐλάχιστον ὄριον ἐργασίας εἰς ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, ἢ παρέχεται εἰς ἀναλογίαν τῶν πραγματοποιηθέντων ἡμερομισθίων. Ἡ χρηματοδότησις τῶν ἐπιδομάτων γίνεται ἐξ ἑνὸς «ταμείου τῶν ἐργοδοτῶν», ὅπως περίπου γίνεται εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἀσφαλίσεως διὰ ἐργατικά ἀτυχήματα.

(β) Τὴν Ἀρχὴν τῆς Κοινωνικῆς Ὑπηρεσίας.

Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ὁ γονεὺς ἐργαζόμενος, διὰ τὴν παροχὴν τοῦ ἐπιδόματος. Ἀπλῶς, τὸ ἐπίδομα τέκνων παρέχεται εἰς πάντας τοὺς κατοίκους ἢ ὑπηκόους τῆς χώρας. Ἡ χρηματοδότησις εἰς αὐτὴν τὴν περί-

1. Τὸ παρὸν σημείωμα ἀποτελεῖ μέρος γενικωτέρας μελέτης ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν δαπανῶν, εἰς τὴν ΕΟΚ καὶ τὴν Ἑλλάδα.

πτωσιν γίνεται διά του προϋπολογισμοῦ ἐκ τῶν φορολογικῶν ἐσόδων.

Παρατηρεῖται ἐν προκειμένῳ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ δύο συστημάτων παροχῆς ἐπιδομάτων τέκνων, ἀλλὰ ἐνὸς ἐνιαίου συστήματος τὸ ὁποῖον βασίζεται εἰς δύο Ἄρχάς. Ἄπλῶς τὸ σύστημα συνδυάζει τὴν συλλογικὴν εὐθύνην τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τοῦ κράτους, διὰ τὴν καλυτέραν διαβίωσιν τῶν τέκνων ἐν γένει εἰς μίαν χώραν.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐπιδομάτων τέκνων ἐφαρμόζονται διεθνῶς δύο συστήματα:

α) Τοῦ σταθεροῦ κατὰ κεφαλὴν ἐπιδόματος ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τέκνων εἰς μίαν οἰκογένειαν.

β) Τοῦ προοδευτικῶς αὐξανομένου κατὰ κεφαλὴν ἐπιδόματος, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τέκνων εἰς μίαν οἰκογένειαν.

Διευκρινίζεται ἐν προκειμένῳ ὅτι καὶ τὰ δύο συστήματα δὲν ἀναφέρονται — ἁμέσως τουλάχιστον — εἰς τὴν ἀναλογικότητα τῆς κατὰ κεφαλὴν δαπάνης συντηρήσεως ἐν σχέσει μὲ τὸν αὐξανόμενον ἀριθμὸν τῶν τέκνων εἰς μίαν οἰκογένειαν. Βασικὸν κριτήριον δηλαδὴ εἰς τὴν ἐπιλογὴν τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο συστημάτων δὲν εἶναι ἡ μεταβαλλομένη κατὰ κεφαλὴν δαπάνη συντηρήσεως τῶν τέκνων μεταβαλλομένου τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς μίαν οἰκογένειαν. Τὸ κριτήριον ἐπιλογῆς ἐνὸς ἐκ τῶν δύο συστημάτων πηγάζει ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς αἰτίας γενέσεως τοῦ Κοινωνικοῦ συστήματος παροχῆς τοῦ ἐν λόγω ἐπιδόματος, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Κοινωνικὴ συμμετοχὴ εἰς τὴν συντήρησιν τῶν τέκνων, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐπιλογὴ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο συστημάτων καθορίζει τὸν βαθμὸν τῆς Κοινωνικῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν συντήρησιν τῶν τέκνων¹. Ἄν δεχθῶμεν λοιπὸν ὅτι τὸ κατὰ κεφαλὴν κόστος συντηρήσεως τέκνων ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ αὐτῶν εἶναι σταθερὸν, τότε ἡ Κοινωνικὴ συμμετοχὴ κατὰ κεφαλὴν εἰς τὸ σταθερὸν σύστημα ἐπιδομάτων εἶναι ἀντιστοίχως σταθερὰ δι' ἕκαστον τέκνον, ἐνῶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προοδευτικοῦ συστήματος ἡ Κοινωνικὴ συμμετοχὴ εἰς τὸ κόστος συντηρήσεως τῶν τέκνων αὐξάνεται αὐξανόμενου τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς μίαν οἰκογένειαν.

Τὸ κριτήριον τῆς ἀναλογικῆς δαπάνης συντηρήσεως τῶν τέκνων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατ' ἄμεσον τρόπον εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ὕψος τοῦ ἐπιδόματος μεταβάλλεται μὲ τὴν ἡλικίαν τῶν τέκνων. Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν τὸ ἐπίδομα τέκνου αὐξάνεται, αὐξανόμενης τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Τέλος, τὸ ἐπίδομα τέκνων ἄρχεται ἀπὸ τῆς γεννήσεως τῶν τέκνων καὶ διακόπτεται κατὰ τὴν στιγμὴν τὴν ὁποίαν τὸ ἄτομον θεωρεῖται ἰκανὸν νὰ συντηρήσῃ ἑαυτὸν καὶ ταυτοχρόνως νὰ παράσχῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ Κοινωνικὸν σύνολον.

1. Εἰς Ἄγγλιαν καὶ Γαλλίαν, δὲν θεωρεῖται σκόπιμος ἡ Κοινωνικὴ συμμετοχὴ εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ πρώτου τέκνου χωρὶς νὰ σημαίνῃ, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζεται δαπάνη διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ πρώτου τέκνου.

II. Στατιστικά πηγαι

Εἰς τοὺς Κοινωνικοὺς Λογαριασμοὺς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, αἱ Κοινωνικαὶ παροχαὶ διαιροῦνται εἰς 4 ὁμάδας (Α, Β, Γ καὶ Δ) ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ὁμάς Α ἀποτελεῖ τὴν κυρίως Κοινωνικὴν Ἀσφάλισιν. Περαιτέρω, ἡ ὁμάς Α ὑποδιαιρεῖται εἰς πέντε συστήματα, ἦτοι:

- 1) Τὸ Γενικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον καλύπτει ὁλόκληρον ἢ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἀνεξαρτήτως ἐπαγγέλματος.
- 2) Τὸ εἰδικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον καλύπτει καθορισμένας ὁμάδας ἐπαγγελματιῶν, ἢ εἰδικούς κλάδους τῆς οἰκονομίας (Μεταλλεῖα, Γεωργία κλπ.)
- 3) Τὸ θεσμικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον καλύπτει τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Δημοσίων Ὄργανισμῶν, καὶ Ἐπιχειρήσεων).
- 4) Τὸ Συμπληρωματικὸν καὶ Ἐπικουρικὸν σύστημα, διὰ τὴν συμπληρωματικὴν Ἀσφάλισιν αὐτῶν οἱ ὁποῖοι καλύπτονται, ἐκ τοῦ Γενικοῦ συστήματος Ἀσφαλίσεως.
- 5) Τὸ Προαιρετικὸν σύστημα, περιλαμβάνει ὅλα τὰ ἀνωτέρω συστήματα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἀσφαλιζόμενος, δύναται νὰ ἀσφαλίζεται καὶ νὰ διακόπη τὴν Ἀσφάλισιν κατὰ βούλησιν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ἐπιδόματα τέκνων δύνανται, διὰ λόγους μεθοδολογικούς, νὰ διακριθοῦν εἰς:

- 1) Ἐπιδόματα τέκνων εἰς μισθωτοὺς, καταβαλλομένων τούτων παρ' ἐργοδοτῶν.
- 2) Εἰς ἐπιδόματα παρεχόμενα παρὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ εἰς πάντας τοὺς ἀσφαλισμένους εἰς τὸ Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.
- 3) Εἰς ἐπιδόματα παρεχόμενα εἰς πάντας τοὺς πολυτέκνους — τοὺς ἔχοντας τρία καὶ περισσότερα τέκνα.

Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὰς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεις (ΟΤΕ, ΔΕΗ κλπ.) τὰς Τραπεζὰς καὶ ὀρισμένας ἄλλας ἐπιχειρήσεις¹. Τὰ παρεχόμενα ἐπιδόματα τῆς κατηγορίας ταύτης ἔχουν καθορισθῆ εἰς 5 % — ἀνὰ τέκνον καὶ ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ τέκνων — ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐργαζομένων. Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν δύναται νὰ ὑπαχθῆ καὶ τὸ Δημοσίον τὸ ὁποῖον παρέχει ἐπίδομα ἐκ 300 δρχ. ἀνὰ τέκνον μηνιαίως ἀπὸ τοῦ δευτέρου καὶ ἄνω τέκνου.

Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τὰ παρεχόμενα εἰς τοὺς ἐργαζομένους ἐπιδόματα τέκνων παρὰ τοῦ ΟΑΕΔ ἔχουν καθορισθῆ ὡς ἀκολούθως:

Διὰ τὸ πρῶτον τέκνον 78 δρχ. μηνιαίως.

Διὰ τὸ δεύτερον τέκνον 260 δρχ. μηνιαίως.

Διὰ τὸ τρίτον τέκνον καὶ ἄνω 312 δρχ.

1. Ἀναλυτικώτερον βλ. ΟΑΕΔ ἐγκύκλιος 2, (25.1.74).

Τὰ ἐν λόγῳ ἐπιδόματα παρέχονται ἐξ εἰσφορῶν τοῦ ἐργαζομένου καὶ τοῦ ἐργοδότη ἀνερχομένας ἐξ 1% καθ' ἕκαστον, ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐργαζομένων.

Τὸ ἐπίδομα πολυτέκνων, καλύπτει ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν καὶ ἔχει καθορισθῆ εἰς 500 δρχ. μηνιαίως ἀνά τέκνον ἀπὸ τοῦ τρίτου καὶ ἄνω τέκνου. Παρέχεται δὲ καὶ εἰς τοὺς δικαιούχους ἄλλου τινὸς ἐπιδόματος τέκνων ἐξ ἄλλης πηγῆς. Τὸ ἐν λόγῳ ἐπίδομα παρέχεται παρὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐξ ἐσόδων τοῦ Ο.Γ.Α.¹

Διὰ τὴν συγκριτικὴν μελέτην τῶν ἐπιδομάτων ἐπελέγησαν διὰ μὲν τὴν Κοινότητα τὸ Γενικὸν Σύστημα Ἀσφαλίσεως, διὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα τὰ παρὰ τοῦ ΟΑΕΔ παρεχόμενα ἐπιδόματα τέκνων εἰς τὰ ὁποῖα προστίθενται καὶ τὰ παρεχόμενα παρὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιδόματα πολυτέκνων².

Ἡ σχετικὴ κλιμάκωσις καὶ τὸ συγκριτικὸν ὕψος τῶν ἐπιδομάτων τέκνων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα καὶ τὴν Ἑλλάδα

Α'. Ἡ σχετικὴ κλιμάκωσις τῶν ἐπιδομάτων

Εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα δύο χῶραι (Δανία, Ἰταλία) ἐφαρμόζουν τὸ σταθερὸν σύστημα οἰκογενειακῶν παροχῶν, δύο χῶραι (Ὁλλανδία, Βέλγιον) ἐφαρμόζουν τὸ προοδευτικὸν σύστημα, ἐνῶ αἱ λοιπαὶ χῶραι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς ἐφαρμόζουν μικτὸν σύστημα. Ἐξ ἄλλου εἰς δύο χώρας — Βέλγιον καὶ Γαλλίαν — τὸ ὕψος τῶν παρεχομένων ἐπιδομάτων ἀυξάνεται μὲ τὴν ἡλικίαν τῶν τέκνων. Τέλος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν παροχῆς ἐπιδομάτων τέκνων, ταῦτα διακόπτονται κατ' ἀρχὴν εἰς ἡλικίαν 16 ἕως 18 ἐτῶν ἀναλόγως τῆς χώρας, συνεχίζονται δὲ καὶ μέχρι ἡλικίας 20 ἕως 27 ἐτῶν ἕνεκα πανεπιστημιακῶν σπουδῶν ἢ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως. Κατ' ἐξαιρέσειν τὸ ἐπίδομα τέκνων διατηρεῖται ἐπίσης καὶ μέχρις ἡλικίας 27 ἐτῶν διὰ τὰς μὴ ἐργαζομένας ἀγάμους οἰκοκυράς, ὡς καὶ διὰ τὰ πάσχοντα ἐκ σοβαρᾶς ἀσθενείας τέκνα, τὸ ἐπίδομα τῶν ὁποίων δύναται νὰ συνεχισθῆ ἐφ' ὄρου ζωῆς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐπίδομα τέκνων διακόπτεται γενικῶς εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν περιπτώσεων (σπουδαί, ἀνικανότης).

Εἰς τὸν πίνακα 3 τοῦ παραρτήματος παρουσιάζεται ἡ συγκριτικὴ κλιμάκωσις τῶν ἐπιδομάτων κατὰ χώραν — ἀνά τέκνον καὶ σωρευτικῶς — διὰ τῆς δεικτοποι-

1. Τὸ ἐν λόγῳ ἐπίδομα ἀποτελεῖ σαφῶς Κοινωνικὴν συμμετοχὴν. Παρατηρεῖται ἐξ ἄλλου ὅτι τὸ ἐπίδομα τοῦτο λαμβάνουν ἅπαντες οἱ πολύτεκνοι ἔστω καὶ ἂν λαμβάνουν ἤδη ἐπίδομα τέκνων παρὰ τοῦ ἐργοδότη τῶν (περίπτως δημ. Ὄργανισμῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων, Τραπεζῶν κ.λπ.) ἢ παρὰ τοῦ ΟΑΕΔ.

2. Τοῦτο διότι, εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Κοινοτήτος — πλὴν Ὁλλανδίας καὶ Γαλλίας — εἰς τὰς δαπάνας τῶν ἐπιδομάτων συμμετέχει καὶ ὁ προϋπολογισμὸς ἢ τὰ ἐπιδόματα τέκνων παρέχονται παρ' αὐτοῦ.

ήσεως του απόλυτου ύψους των επιδομάτων με βάση το δεύτερον τέκνον = 100. Παρατηρείται, ούτω, σχετική όμοιομορφία των συστημάτων παροχής επιδομάτων από του τρίτου ή τετάρτου τέκνου και άνω — όπου όλαί αί χώραί — πλην όριακών διαφορών εις Βέλγιον και Όλλανδιάν — εφαρμόζουν το σταθερόν σύστημα παροχών. Τοῦτο διότι άφ' ενός μὲν Κοινωνική συμμετοχή σωρευτικώς εύρίσκεται εις ύψηλά έπίπεδα από του τρίτου τέκνου και άνω και όπωσδήποτε από του σημείου αυτού, αί δυνατότητες και πιθανότητες μειώσεως του κατά κεφαλήν κόστους είναι μεγαλύτεραι, εις τρόπον ώστε ή Κοινωνική συμμετοχή αύξάνεται μέχρι και πλήρους καλύψεως της δαπάνης του επί πλέον τέκνου, άφ' ετέρου δέ το απόλυτον ύψος του κατά κεφαλήν επιδόματος παραμένει σταθερόν διά να μη καταστή το έν λόγω έπίδομα άντικίνητρον προς εργασίαν των πολυτέκνων εργαζομένων¹. Έξ άλλου, εις τον έξεταζόμενον πίνακα παρατηρείται ότι δύο χώραί — Άγγλία και Γαλλία — δέν παρέχουν έπίδομα διά το πρώτον τέκνον. Διά τας λοιπάς χώρας της Κοινοτήτος παρατηρείται ότι το έπίδομα του πρώτου τέκνου άποτελεί το 60 % έως το 70 % του επιδόματος του παρεχομένου διά το δεύτερον τέκνον, ένώ εις την Ελλάδα το άντίστοιχον ποσοστόν άνέρχεται εις 30 % μόνον. Κατά την κλιμάκωσιν δέ από του δευτέρου εις το τρίτον τέκνον ή αύξησις άνέρχεται εις 20 % έως 70% με εξαίρεσιν την Ελλάδα και το Λουξεμβούργον όπου αί αύξήσεις είναι της τάξεως του 200 % περίπου.

Ειδικώτερον διά την Ελλάδα παρατηρείται μία άλματώδης αύξησις, έν σχέσει προς τας λοιπάς χώρας, από του πρώτου έως του τρίτου τέκνου (τριπλασιασμός περίπου ανά τέκνον). Η έν λόγω κλιμάκωσις έπεταχύνθη ακόμη περισσότερο μετά την εφαρμογήν της προσαυξήσεως εκ 500 δρχ. ανά τέκνον από του τρίτου και άνω τέκνου, εις τρόπον ώστε μία οικογένεια ενός τέκνου να λαμβάνη ως έπίδομα το $\frac{1}{15}$ του σωρευτικού επιδόματος μιας οικογενείας τριών τέκνων.

Δεδομένου δέ ότι το έπίδομα πρώτου τέκνου θεωρείται σχετικώς μικρόν (78 δρχ. μηνιαίως)² το ελληνικόν σύστημα προσομοιάζει περισσότερο των συστημάτων της Γαλλίας και Άγγλίας εις τας όποιās δέν προβλέπεται Κοινωνική συμμετοχή διά το πρώτον τέκνον³. Έρωτάται ούτω, κατ' άρχήν εάν ήτο αυτή ή θέλησις του νομοθέτου. Επίσης έρωτάται άν αυτή είναι ή ένδεδειγμένη Κοινωνική ή πολιτική εις την Ελλάδα υπό τας ύφισταμένας κοινωνικάς συνθήκας και την διαγραφομένην δημογραφικήν εξέλιξιν. Τέλος, έρωτάται άν και κατά πόσον τὰ κριτήρια παροχής επιδομάτων τέκνων είναι Δημοσιονομικά (ή καλύτερον ταμιακά)

1. Εις την Ελλάδα, ό κίνδυνος άντικινήτρου προς εργασίαν των πολυτέκνων ένεκα του επιδόματος άντιμετωπίζεται υπό του ΟΑΕΔ διά της συναρτήσεως του επιδόματος μετά των πραγματοποιηθέντων ήμερομισθίων ενός έτους.

2. Έν σχέσει προς το επίπεδον κόστους ζωής ή έν σχέσει προς το ύψος των ήμερομισθίων (βλ. κατωτέρω).

3. Έξ άλλου, ως παρατηρείται, έν συνεχεία εις τον μεθ' ενός τέκνου εργαζόμενον άπλώς επιστρέφεται ή παρακρατηθείσα εισφορά αυτού. βλ. χρηματοδότησιν επιδομάτων.

και ὄχι Κοινωνικῆς φύσεως. Πράγματι, τὸ ὕψος καὶ ἡ κλιμάκωσις τῶν παρὰ τοῦ ΟΑΕΔ παρεχομένων ἐπιδομάτων τέκνων προσδιορίζονται ἐκ τῶν ἐσόδων αὐτοῦ διὰ ἐπιδόματα τέκνων ἤτοι τοῦ συνόλου τῆς ἐργατικῆς καὶ ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς, ἄνευ συμμετοχῆς τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ. Τοιουτοτρόπως ἡ στενότης τῶν πόρων προσδιορίζει τὴν κατανομὴν τῶν ἐπιδομάτων. Ἀντιθέτως τὸ παρεχόμενον παρὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπίδομα τέκνων ἐκ 500 δρχ. ἀνὰ τέκνον εἰς οἰκογενεῖας τριῶν καὶ ἄνω τέκνων δὲν περιορίζεται ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ — ἢ τῶν ἐσόδων τοῦ Ο.Γ.Α. — ἐκ τῶν ὁποίων παρέχεται.

Β'. Τὸ σχετικὸν ὕψος τῶν ἐπιδομάτων τέκνων

Εἰς τὴν ἐξεταζομένην ομάδα χωρῶν, τὰ ἐπιδόματα τέκνων μετετρέπησαν εἰς ἓν κοινὸν νόμισμα — δολλάριον — διὰ τῆς χρησιμοποίησεως συναλλαγματικῶν τιμῶν τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζοντο αἱ οἰκογενειακαὶ παροχαί. Παρὰ ταῦτα καὶ δεδομένου ὅτι αἱ κυμαινόμεναι συναλλαγματικαὶ ἰσοτιμίαι, δυσκολεῦον περισσότερο τὰς δι' αὐτῆς τῆς μεθόδου διεθνεῖς συγκρίσεις, ἐθεωρήθη προτιμότερα ἢ μετατροπὴ τῶν παρεχομένων οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων εἰς ἐκάστην χώραν εἰς ὕψος ἐργατικῆς ἀμοιβῆς. Οὕτω, εἰς τὸν πίνακα I ἐμφαίνονται τὰ μηνιαῖα ἐπιδόματα τέκνων δι' ἐκάστην χώραν, ὡς ἀριθμὸς ὠρομισθίων καταβαλλομένων εἰς ἐκάστην χώραν. Ἡ σχέσηις μηνιαῖα ἐπιδόματα - ὠρομισθία δίδει σαφῆ εἰκόνα τῆς Κοινωνικῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν εἰσοδηματικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐργαζομένων. Ὡς παρατηρεῖται εἰς τὸν πίνακα I, ἡ διακύμανσις τοῦ ὕψους, τοῦ σωρευτικοῦ «πραγματικοῦ» ἐπιδοματος μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη. Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ὑπαρξίς συμπληρωματικῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων εἰς ἐκάστην χώραν, ὡς καὶ αἱ οὐσιώδεις διαφοραὶ εἰς τὴν Κοινωνικὴν Ἀσφάλισιν τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος, ἔχουν παιξίει κάποιον ρόλον εἰς τὴν ἀνομοιομορφίαν τοῦ ἐν λόγῳ πίνακος. Παρὰ ταῦτα — καὶ *ceteris paribus* — ὁ ἐξεταζόμενος πίναξ παρουσιάζει τὴν διαφορετικὴν εἰς ἐκάστην χώραν ἐφαρμοζομένην Κοινωνικὴν πολιτικὴν εἰς τὸν τομέα τῶν ἐπιδομάτων τέκνων.

Θεωρώντας ὄρον τὴν ἐργάσιμον ἡμέραν τότε ἡ Δανία ἢ ὁποία ἐφαρμόζει τὸ σταθερὸν σύστημα ἐπιδομάτων, παρέχει τὸ ἥμισυ περίπου ἐνὸς ἡμερομισθίου μηνιαίως ἀνὰ τέκνον ὡς ἐπίδομα τέκνων, ἢ δὲ Ἰταλία μὲ τὸ ἴδιο σύστημα — παρέχει τὰ $\frac{2}{3}$ περίπου ἐνὸς ἡμερομισθίου ἀντιστοιχῶς. Διὰ τὸ πρῶτον τέκνον γενικῶς παρέχεται ἐπίδομα εἰς ὅλας τὰς χώρας πλην τοῦ Βελγίου, μικρότερον τοῦ ἐνὸς ἡμερομισθίου μηνιαίως. Διὰ τὸ δεύτερον τέκνον γενικῶς τὸ ἐπίδομα σωρευτικῶς κυμαίνεται δι' ὅλας τὰς χώρας πλην Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας, μεταξὺ ἐνὸς καὶ τριῶν περίπου ἡμερομισθίων μηνιαίως, ἐνῶ εἰς οἰκογενεῖας τῶν ἑξ τέκνων τὸ ἐν λόγῳ ἐπίδομα εἰς ὅλας τὰς χώρας πλην Ἀγγλίας, κυμαίνεται μεταξὺ τριῶν ἕως 18 ἡμερομισθίων. Παρατηρεῖται ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑψηλὸν ἐπίδομα δυνατόν νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικίνητρον πρὸς ἐργασίαν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ κατὰ μῆνα παρεχόμενον παρὰ τοῦ ΟΑΕΔ ἐπίδομα τέκνων, διὰ τὸ πρῶτον τέκνον ὑπολογίζεται ὅτι ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ $\frac{1}{3}$ περίπου τοῦ ἐργατικοῦ ἡμερομισθίου αὐξανόμενον εἰς $1\frac{1}{2}$.

ήμερομίσθιον (σφρευτικῶς) διὰ τὰ δύο τέκνα¹. Ἀπὸ τοῦ τρίτου τέκνου καὶ ἄνω ἢ ἀλματώδης αὔξησις τοῦ σχετικοῦ ἐπιδόματος ὀφείλεται εἰς τὸ ἐπὶ πλέον ἐπίδομα τέκνων ἐκ 500 δρχ. ἀνά τέκνον τὸ παρεχόμενον παρὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

ΠΙΝΑΞ Ι

ΣΧΕΣΙΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
(ΣΩΦΡΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΜΑΞ)

	1ον τέκνον	2ον τέκνον	3 τέκνα	4 τέκνα	5 τέκνα	6 τέκνα
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	5,6	13,4	26,8	40,3	53,7	67,1
ΒΕΛΓΙΟΝ	10,2	24,9	44,0	63,4	82,9	102,5
ΓΑΛΛΙΑ	—	22,7	55,4	88,0	118,0	148,0
ΙΤΑΛΙΑ	6,6	13,3	19,9	26,6	33,2	39,9
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ	5,4	10,7	25,2	39,7	54,2	68,7
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	7,8	19,2	30,7	46,0	61,3	78,3
ΔΑΝΙΑ	4,4	8,8	13,2	17,6	22,0	26,4
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	2,8	6,7	11,6	16,5	21,4	26,3
ΑΓΓΛΙΑ	—	3,5	7,4	11,2	15,1	19,0
ΕΛΛΑΣ	2,8	12,1	41,3	70,4	99,5	128,7

Πηγή: Social Accounts — Eurostat — E.E.C. ILO year book of labour statistics.

Ἡ χρηματοδότησις τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων

Τὰ ἀσφαλιστικά Ταμεία γενικῶς διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῶν χρηματοδοτοῦνται, εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐργαζομένου, εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη, εἴτε ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, εἴτε ἐν συνδυασμῷ τῶν δύο ἢ τριῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγῶν χρηματοδοτήσεως. Εἰδικώτερον ὅμως κατὰ τὸν διαχωρισμὸν χρηματοδοτήσεως μιᾶς ἐκάστης κατηγορίας παροχῶν ἐφαρμόζεται ἰδιαιτέρα διαρρυθμισίς συμμετοχῆς τῶν πηγῶν ἐργαζόμενος - ἐργοδότης - Δημόσιον. Κοινὸν χαρακτηριστικὸν τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν παρεχομένων οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, εἰς τὴν Κοινότητα εἶναι

1. Ὑπολογίζεται grosso modo ὅτι ἐν ἡμερομίσθιον κατὰ μῆνα ἀντιστοιχεῖ πρὸς 4,0% περίπου τοῦ μηνιαίου μισθοῦ καὶ παρατηρεῖται ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ Δημ. Ἐπιχειρήσεις, Τράπεζες κ.λπ., ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς ὁποίας παρέχεται παρὰ τοῦ ἐργοδότη τοῦ ἐπίδομα τέκνων τοῦτο ἔχει καθορισθῆ εἰς 5% ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ἐργαζομένου.

ή εξ όλoκλήρου άπαλλαγή τοῦ ἐργαζομένου ἐκ τῆς ἀντιστοίχου εἰσφορᾶς. Οὕτω εἰς τὰς χώρας Ἑγγλία, Ἱρλανδία, Δανία καὶ Γερμανία τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα χρηματοδοτοῦνται ἐξ όλoκλήρου ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, εἰς δὲ τὰς χώρας Ὀλλανδία καὶ Γαλλία, τὸ βάρoς τῆς χρηματοδοτήσεως φέρει ἐξ όλoκλήρου ὁ ἐργοδότης. Τέλος, εἰς τὸ Βέλγιον, Λουξεμβούργον καὶ Ἱταλίαν, εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, συμμετέχουν ὁ ἐργοδότης καὶ τὸ Κράτος. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν ἡ συμμετοχὴ τοῦ Κράτους συνίσταται, εἴτε εἰς τὴν χορήγησιν καθωρισμένης ἐπιδότησεως πρὸς τὰ Ταμεῖα, εἴτε εἰς τὴν καταβολὴν μεταξὺ οἰκογενειακῶν παροχῶν καὶ ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ἐπιδόματα τέκνων, τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως Ἑργατικοῦ Δυναμικοῦ (Ο.Α.Ε.Δ.) χρηματοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐργαζομένου καὶ τοῦ ἐργοδότη κατ' ἰσομερίαν, ἄνευ τῆς Κρατικῆς συμμετοχῆς. Κατ' ἐξαιρέσιν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1972 τὸ παρεχόμενον ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Ο.Γ.Α. ἐπίδομα τέκνων — ἀπὸ τοῦ τρίτου τέκνου καὶ ἄνω — καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Κράτους καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ἐμφαίνεται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα:

ΠΙΝΑΞ ΙΙ

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

ΧΩΡΑΙ	ΧΡΗΜΑΤΟΔΟ- ΤΗΣΙΣ	ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΙΣ- ΦΟΡΑ % ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ 1	ΕΞ ΑΥΤΗΣ: ΔΓ' ΕΠΙΔΟ- ΜΑΤΑ ΤΕΚΝΩΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	Κ	28,70	—
ΑΓΓΛΙΑ	Κ	14,00	—
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	Κ	3,00	—
ΔΑΝΙΑ	Κ	1,00	—
ΓΑΛΛΙΑ	ΕΡΔ	36,00	9,0
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	ΕΡΔ	47,05	5,7
ΒΕΛΓΙΟΝ	ΕΡΔ + Κ	36,15	10,5
ΙΤΑΛΙΑ	ΕΡΔ + Κ	46,31	7,5
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ	ΕΡΔ + Κ	24,50	2,5
ΕΛΛΑΣ	ΕΡΔ + ΕΡΓ + Κ	28,00	2,0

Κ = Κρατική ἐπιχορήγησις. ΕΡΔ καὶ ΕΡΓ εἰσφορὰ ἐργοδότη καὶ ἐργαζομένου ἀντιστοίχως.

(1) Καλύπτει ὅλας τὰς παροχάς, ἤτοι, Ἀσθένεια, Μητρότης, Σύνταξις, Ἀνεργία, Ἑργατικά Ἀτυχήματα καὶ Ἀνικανότης.

Πηγή: ΕΕC — Commission.

Εἰς τὴν δευτέραν στήλην ἐμφαίνονται αἱ πηγαὶ χρηματοδοτήσεως τῶν ἐπιδομάτων τέκνων, ἤτοι Κράτος, Ἐργοδότης καὶ ἐργαζόμενος. Εἰς τὴν τρίτην στήλην ἐμφαίνονται αἱ συνολικαὶ εἰσφοραὶ — ὡς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐργαζομένων — διὰ τὴν συνολικὴν ἀσφάλισιν αὐτῶν δηλ. διὰ τὴν κάλυψιν τῶν παροχῶν ἀσθενείας, μητρότητος, συντάξεως κλπ. Εἰδικώτερον εἰς τὴν τετάρτην στήλην ἐμφαίνονται αἱ εἰσφοραὶ διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐπιδομάτων τέκνων. Παρατηρεῖται οὕτω, ὅτι ἡ εἰσφορὰ διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἐπιδομάτων τέκνων εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινότητος, ὅπου καταβάλλεται τοιαύτη εἰσφορὰ — κυμαίνεται μεταξὺ 2,5 % ἕως 10,5 % ἐπὶ τοῦ μισθοῦ — ἡμερομισθίου τῶν ἐργαζομένων. Παρατηρεῖται ἐπίσης ὅτι εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινότητος ἡ εἰσφορὰ διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἐπιδομάτων τέκνων ἀντιστοιχεῖ εἰς ποσοστὸν 10% ἕως 30% τῆς συνολικῆς εἰσφορᾶς διὰ Κοινωνικὴν Ἀσφάλισιν, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα τὸ ἀντίστοιχον ποσοστὸν ἀνέρχεται εἰς 3,5 % μόνον. Ἡ παρατηρουμένη διαφορὰ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ χωρῶν τῆς Κοινότητος εἶναι ἐνδεικτικὴ τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἀποδίδουν αἱ ἐν λόγῳ χώραι εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἐπιδομάτων τέκνων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς κλάδους παροχῶν.

Ἐξ ὧν τῶν ἀνωτέρω, ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρηματοδότησιν τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων εἰς τὴν Κοινότητα καὶ τὴν Ἑλλάδα παρατηροῦνται τὰ ἑξῆς:

1. Εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινότητος ὅπου τὸ Δημόσιον δὲν ἀναλαμβάνει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν χρηματοδότησιν τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, αὐτὴ ἐπιβαρύνει τὸν ἐργοδότην μόνον ἢ τὸν ἐργοδότην μὲ συμπληρωματικὴν Κρατικὴν ἐπιχορήγησιν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιβαρύνεται καὶ ὁ ἐργαζόμενος, ἐνῶ τὸ Δημόσιον συμμετέχει εἰς τὴν δαπάνην τῶν οἰκογενειακῶν παροχῶν μόνον ἀπὸ τοῦ τρίτου καὶ ἄνω τέκνων.

2. Ἡ εἰσφορὰ διὰ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα τέκνων εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι σχετικῶς μικρά, τόσον ὡς ποσοστὸν τῆς συνολικῆς Ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς, ὅσον καὶ ὡς ποσοστὸν τῆς ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς.

Συμπεράσματα καὶ παρατηρήσεις

Ἐξ αὐτῆς τῆς μελέτης προκύπτει ὅτι ὄχι μόνον τὸ ὕψος καὶ ἡ κλιμάκωσις τῶν ἐπιδομάτων τέκνων ἀποτελεῖ ἀντικείμενον διαφορητικῆς πολιτικῆς εἰς μίαν ἑκάστην τῶν χωρῶν τῆς κοινότητος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ταύτη ἡ Ἀρχὴ τῆς Κοινωνικῆς συμμετοχῆς (χρηματοδότησις) εἰς τὴν δαπάνην συντηρήσεως τῶν τέκνων μῆς οἰκογενείας.

Ἀναλυτικώτερον παρατηροῦνται τὰ ἀκόλουθα:

1. Ὡς πρὸς τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἐπιδομάτων τέκνων παρατηρήθη ὅτι εἰς τέσσαρας χώρας τῆς κοινότητος, ἡ δαπάνη βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμόν, εἰς τρεῖς χώρας τὸν ἐργοδότην καὶ τὸν Προϋπολογισμόν, διὰ ἑτησίας ἐπιχορηγήσεως ἢ καλύψεως τοῦ ἐλλείμματος καὶ εἰς δύο χώρας βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἐργοδότην. Εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ παρεχόμενα ὑπὸ τοῦ Ὄργα-

νισμού Ἀπασχολήσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ (Ο.Α.Ε.Δ.), ἐπιδόματα τέκνων ἢ δαπάνη βαρύνει ἐξ ἡμισείας τὸν ἐργαζόμενον καὶ τὸν ἐργοδότην. Τὸ δὲ παρεχόμενον ἐπίδομα τέκνων εἰς πολυτέκνους ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Ο.Γ.Α. βαρύνει ἐξ ὀλοκλήρου τὸν Προϋπολογισμὸν.

2. Ἡ ἐργοδοτικὴ εἰσφορά διὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινότητος εἶναι ἄρκετὰ ὑψηλὴ τόσον ὡς ποσοστὸν τῆς συνολικῆς εἰσφορᾶς διὰ τὰς ἐν γένει ἀσφαλιστικὰς παροχάς, κυμαινομένη ἀπὸ 10 % ἕως 30 % περίπου ἀναλόγως ἐκάστης χώρας, ὅσον καὶ ὡς ποσοστὸν ἐπιβαρύνσεως τοῦ ἐργοδότη διὰ τὰς ἐν γένει ἀσφαλιστικὰς παροχάς¹ κυμαινομένη μεταξὺ 18% ἕως 40% περίπου, (βλ. πίνακα III). Διὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ ἀντίστοιχα ποσοστὰ ἀνέρχονται εἰς 3,5% καὶ 5,5%.

3. Εἰς τὴν Ἑλλάδα παρατηρεῖται τὸ μοναδικὸν φαινόμενον — μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος — τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ ἐργαζομένου διὰ τὴν παροχὴν τοῦ ἐπιδόματος τέκνων, διὰ τὰ παρεχόμενα παρὰ τοῦ Ο. Α. Ε. Δ. ἐπιδόματα². Ἐπίσης σημειοῦται ὅτι, κατὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιδόματος ὁ ἐργαζόμενος ἐπιβαρύνεται διὰ χαρτοσήμου ἐξ 1,2 % ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιδόματος.

4. Ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν τῶν ἐπιδομάτων τέκνων ἢ διάφορος εἰς ἐκάστην χώραν ἀκολουθουμένη κοινωνικὴ πολιτικὴ γίνεται ἐπίσης ἐμφανὴς κατὰ τὴν συγκριτικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ὕψους καὶ τῆς κλιμακώσεως τῶν ἐπιδομάτων τέκνων εἰς μίαν ἐκάστην τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος. Οὕτω παρατηρήθη, ὅτι ἡ διαφοροποίησις ἢ ὅποια παρουσιάζεται ὡς πρὸς τὰ «πραγματικὰ ἐπιδόματα»³ μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος εἶναι ἄρκετὰ μεγάλη, εἰς τρόπον ὥστε ἐν μηνιαίῳ ἐπίδομα τέκνων εἰς οἰκογένειαν ἑνὸς τέκνου νὰ ἀντιστοιχῇ πρὸς 3 ἕως 10 ὥρομισθία, εἰς οἰκογένειαν δύο τέκνων τὸ ἐπίδομα τέκνων σωρευτικῶς ἀντιστοιχεῖ πρὸς 3 ἕως 25 ὥρομισθία κ.ο.κ ἕως τὴν οἰκογένειαν τῶν ἐξ τέκνων εἰς τὴν ὅποιαν τὸ μηνιαῖον ἐπίδομα σωρευτικῶς ἀντιστοιχεῖ πρὸς 19 ἕως 147 ὥρομισθία. Εἰς τὴν Ἑλλάδα παρατηρεῖται ὅτι τὸ «πραγματικὸν» ἐπίδομα διὰ τὸ πρῶτον τέκνον εἶναι ἀπὸ τὰ μικρότερα τῶν παρεχομένων εἰς τὴν Κοινότητα, τὸ δὲ ἐπίδομα διὰ τὰ ἐξ τέκνα σωρευτικῶς, ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τῆς Κοινότητος.

¹ Ὁ χρόνος διακοπῆς τῶν ἐπιδομάτων τέκνων εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινότητος

1. Παροχαὶ Συντάξεως, Ἀσθενείας - Μητρότητος, Ἀνεργίας, Ἀναπηρίας, Οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα.

2. Ἐργαζόμενος : 1%, ἐργοδότης : 1% ἐπὶ τοῦ ἡμερομισθίου. Ἐξ ἄλλου ὑπολογίζεται grosso modo ὅτι ὁ ἐργαζόμενος μεθ' ἑνὸς τέκνου λαμβάνει ἐπίδομα μηνιαῖον ἴσον περίπου τοῦ ποσοῦ τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς του διὰ ἐπίδομα τέκνων ἤτοι μηνιαῖος μισθὸς 7.000 δρχ. 1% = 70 δρχ. Ἐναντι μηνιαίου ἐπιδόματος 78 δρχ. μείον χαρτόσημον 1,2%. Δεδομένου δέ, ὅτι, ἡ εἰσφορά εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας ἢ μὴ ἔχοντας τέκνα ἐργαζομένους, διὰ τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων τοῦ ΟΑΕΔ ἀνακατανέμεται τὸ εἰσόδημα τῶν ἐργαζομένων εἰς ὄφελος τῶν ἐχόντων τέκνα.

3. Σχέσις μηνιαίου ἐπιδόματος πρὸς ὥρομισθίον.

κυμαίνεται μεταξύ 16 έως 19 ετών αναλόγως χώρας. Έξ ἄλλου, εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινότητος τὸ ἐπίδομα τέκνων συνεχίζεται διὰ τοὺς σπουδαστὰς (ἐπαγγελματικῆς ἢ πανεπιστημιακῆς ἐκπαιδεύσεως) μέχρις ἡλικίας 21 ἕως 28 ετών αναλόγως χώρας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐπίδομα τέκνων διακόπτεται γενικῶς εἰς ἡλικίαν 15 ἐτών¹.

Προτάσεις

1. Χρηματοδότησις ἐπιδομάτων τέκνων

α) Διὰ τὴν προσέγγισιν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς πρὸς αὐτὴν τῆς Κοινότητος καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Πολιτικῆς τῆς Κοινωνικῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν δαπάνην συντηρήσεως τῶν τέκνων, προτείνεται ἡ πλήρης ἀπαλλαγὴ τοῦ ἐργαζομένου ἐκ τῆς εἰσφορᾶς διὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα. Δεδομένου ὅτι τὸ σύνολον τῶν εἰσφορῶν (ἐργαζομένου καὶ ἐργοδότη) διὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα τὸ ἔτος 1975 ἦτο τῆς τάξεως τοῦ 1,5 δισ. δρχ., αἱ δὲ δαπάναι ἀνῆλθον εἰς 1,0 δισ. δρχ. περίπου, τὸ δημιουργηθῆσόμενον ἐκ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ἐργαζομένου ἔλλειμμα τοῦ Διανεμητικοῦ Λογαριασμοῦ οἰκογενειακῶν Ἐπιδομάτων Μισθωτῶν (Δ.Λ.Ο.Ε.Μ.) ὑπολογίζεται νὰ εἶναι τῆς τάξεως τῶν 250 ἑκατ. περίπου.

β) Προτείνεται ἡ ἐξέτασις τῆς δυνατότητος ἀναλήψεως τοῦ βάρους τῆς μέχρι τοῦδε ἐργατικῆς εἰσφορᾶς ἐξ 1,0 % ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη, ἐφ' ὅσον δὲν θεωρεῖται σκόπιμος ἡ περαιτέρω ἐπιβάρυνσις τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

γ) Προτείνεται ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἐργαζομένου ἐκ τοῦ χαρτοσήμου ἐξ 1,2 % ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων ἐπιδομάτων, τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ χαρτοσήμου ὑπολογιζομένου διὰ τὸ ἔτος 1975 εἰς 12 ἑκατ. δρχ.

δ) Εἰς περίπτωσιν μεταβολῆς τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν προτείνεται ἡ ἐξέτασις ἀναδιάρθρωσεως αὐτῶν μὲ γνώμονα τὴν σχετικὴν αὐξήσιν τῆς ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς διὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα πρὸς ἀντιμετώπισιν μιᾶς πλέον ἀποτελεσματικῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς εἰς τὸν τομέα τῶν οἰκογενειακῶν παροχῶν ὡς αὕτη ἀσκεῖται εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινότητος.

2. Παροχαὶ ἐπιδομάτων τέκνων

α) Τὸ ὕψος καὶ ἡ κλιμάκωσις τῶν ἐπιδομάτων τέκνων — ἡ Κοινωνικὴ συμμετοχὴ εἰς τὴν δαπάνην συντηρήσεως τῶν τέκνων — εἶναι θέμα πολιτικῆς ἀποφάσεως καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν τομέα τῆς γενικωτέρας κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἡ χρησιμοποίησις ὁμως τῶν ἐπιδομάτων τέκνων ὡς κινήτρου διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ ἀποτελεῖ θέμα πραγματικόν. Οὕτω, ὡς παρετηρήθη ἤδη, εἰς τὴν Ἑλ-

1. Ἐν χαμηλὸν ἐπίδομα ἐργαζομένου σπουδαστοῦ παρέχεται εἰς σπουδαστὰς κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας καὶ ὑπὸ ὀρισμένας προϋποθέσεις.

λάδα δίδεται ιδιαίτερα σημασία — και οικονομική ένιςχυσις ἀντιστοίχως — εἰς τὰς πολυτέκνους οἰκογενείας, ἐνῶ ὑπὸ τὰς σημερινὰς κοινωνικοοικονομικὰς συνθήκας, τὸ δίλημμα ἀποκτίσεως τέκνου ἢ ἐνὸς ἐπὶ πλέον τέκνου περίπτωσις — κατὰ τὴν ὁποίαν ἢ ὑπαρξίς κινήτρου θὰ ἦτο καὶ αἰτιολογημένη καὶ ἀποτελεσματική — περιορίζεται μέχρι καὶ τοῦ τρίτου τέκνου. Προσέτι καὶ ἡ ἀπόκτησις ἐνὸς μόνου τέκνου καθίσταται προβληματική σήμερον, εἰς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα. Ἐὰν δεχθῶμεν δὲ τὴν ἄποψιν τῆς μειωμένης — ἢ ἔστω συμπιεζομένης — κατὰ κεφαλὴν δαπάνης ἀναλόγως ἀριθμοῦ τέκνων, τότε τὸ πρῶτον τέκνον ἀφαιρεῖ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ οἰκογενειακοῦ εἰσοδήματος. Ἀντιθέτως, εἰς τὰς οἰκογενείας τριῶν ἢ περισσοτέρων τέκνων ἢ ἀπόφασις ἀποκτίσεως ἐνὸς ἐπὶ πλέον τέκνου ἔχει μικροτέραν σημασίαν. Ὅπωςδῆποτε, ἐρωτᾶται, ἂν θεωρεῖται προτιμότερον νὰ ἔχωμεν οἰκογενείας δύο ἢ τριῶν τέκνων, παρὰ οἰκογενείας ἄνευ τέκνων ἢ ἐνὸς μόνου τέκνου, καὶ ἂν εἶναι σκόπιμος ἢ μετατόπισις τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς παροχὴν ἐπιδομάτων τέκνων ἀπὸ τὰς πολυτέκνους οἰκογενείας εἰς τὰς οἰκογενείας τοῦ ἐνὸς μέχρι τριῶν τέκνων. Εἶναι αὐτονόητον, ὅτι διὰ λόγους πολιτικούς καὶ κοινωνικούς δὲν συνιστᾶται ἡ διακοπὴ ἢ ἡ μείωσις τοῦ ἐπιδόματος εἰς πολυτέκνους (τοῦ ἐκ 500 δρχ. ἀνὰ τέκνον εἰς οἰκογενείας τῶν τριῶν τέκνων καὶ ἄνω), παρὰ τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι λαμβάνουν ἐπίδομα ἐκ δύο πηγῶν. Ἐκ εἰν ο τὸ ὁποῖον προτείνεται εἶναι ἡ ἐπομένη αὔξησις τῶν παρὰ τοῦ ΟΑΕΔ ἐπιδομάτων¹ νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον τέκνον.

β) Προτείνεται ἡ ἐπιμήκνυσις τοῦ χρόνου διαρκείας τῶν παρὰ τοῦ ΟΑΕΔ παρεχομένων ἐπιδομάτων τέκνων πέραν τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, μέχρι τοῦλάχιστον τῆς ἀποπερατώσεως τῆς σχολικῆς ἐκπαιδεύσεως δηλ. μέχρι τοῦ 17ου ἢ 18ου ἔτους. Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιδόματος τούτου, δέον ὅπως ἀπαιτεῖται πιστοποιητικὸν σχολικῆς φοιτήσεως καὶ προόδου τῶν τέκνων, εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἐπίδομα νὰ διακόπτωνται ἐφ' ὅσον τὰ τέκνα διακόπτουν τὴν σχολικὴν ἐκπαίδευσιν λόγῳ ἐργασίας ἢ ἄλλων λόγων. Προκειμένου δὲ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλάς ὑπολείπεται τῶν χωρῶν τῆς Κοινότητος² προτείνεται ἡ διατήρησις τῶν ἐπιδομάτων τέκνων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Τοῦτο διότι ὅταν κατὰ τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καλοῦνται τὰ τέκνα — καὶ οἱ γονεῖς — νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ ἀμοιβομένης ἐργασίας καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως συνεπαγομένης ἐξοδα, ἡ ἐκλογὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀντικειμενική. Ὅπωςδῆποτε ἡ διακοπὴ τοῦ ἐπιδόματος κατὰ τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντικίνητρον τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

1. Τὸ ἐν λόγω ἐπίδομα ἀποτελεῖ σαφῶς Κοινωνικὴν συμμετοχὴν. Παρατηρεῖται ἐξ ἄλλου ὅτι τὸ ἐπίδομα τοῦτο λαμβάνουν ἅπαντες οἱ πολύτεκνοι ἔστω καὶ ἂν λαμβάνουν ἤδη ἐπίδομα τέκνων παρὰ τοῦ ἐργοδότη των (περίπτωσις δημ. Ὄργανισμῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων, Τραπεζῶν κ.λπ.) ἢ παρὰ τοῦ ΟΑΕΔ.

2. Εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Ἑλλάδος φοιτοῦν μόνον 20% τοῦ μαθητικοῦ δυναμικοῦ τῆς δευτεροβάθμιας ἐκπαιδεύσεως ἐνῶ εἰς τὴν Κοινότητα τὸ ἀντίστοιχον ποσοστὸν κυμαίνεται μεταξὺ 50% ἕως 70%.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΗΣ ΕΟΚ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Α. Συγκριτική περιγραφή τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων

Τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα εἰς τὴν Κοινότητα δύνανται νὰ διακριθοῦν, ἀπὸ θεσμολογικῆς ἀπόψεως εἰς:

- Α. Γενικά Ἐπιδόματα τέκνων
- Β. Εἰδικὰ ἐπιδόματα τέκνων
- Γ. Λοιπὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα

Τὰ ἐπιδόματα τέκνων — γενικά ἢ εἰδικὰ — παρέχονται συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις διὰ τέκνα νόμιμα ἢ νομιμοποιηθέντα, τέκνα ἐξ ἄλλου γάμου, τέκνα ἀναγνωρισθέντα, υἱοθετηθέντα ἢ καθ' οἴονδῆποτε τρόπον «περιμαζευθέντα».

Τὰ γενικά ἐπιδόματα τέκνων δύνανται περαιτέρω νὰ διακριθοῦν εἰς:

1. Βασικὸν ἐπίδομα τέκνων, τὸ ὁποῖον παρέχεται διὰ τέκνα ἡλικίας μέχρι 16 ἢ 18 ἐτῶν ἀναλόγως τῆς χώρας. Ἐπιπροσθέτως εἰς ὠρισμένας χώρας τῆς Κοινότητος (Ὁλλανδία, Βέλγιον, Γαλλία, Ἑλλάς) προβλέπεται προσαύξησις τοῦ ἐν λόγῳ γενικοῦ ἐπιδόματος ἀναλόγως ἡλικίας ἢ καὶ ἀριθμοῦ τέκνων (βλ. πίνακα 1).

2. Ἐπίδομα ἐπιμελείας τέκνων (π.χ. παιδικοῦ σταθμοῦ), τὸ ὁποῖον προβλέπεται εἰς Γαλλίαν μόνον. Τὸ ἐπίδομα ἐπιμελείας παρέχεται ὑπὸ ὠρισμένας προϋποθέσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὸ οἰκογενειακὸν συνολικὸν εἰσόδημα, καὶ εἶναι ἴσον πρὸς τὴν δαπάνην ἐπιμελείας ἐνὸς τέκνου ἡλικίας τριῶν ἐτῶν, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν F.F. 242,05 (ἐτησίως).

3. Τὸ σχολικὸν ἐπίδομα, τὸ ὁποῖον προβλέπεται ἐπίσης μόνον εἰς Γαλλίαν. Τὸ ἐν λόγῳ ἐπίδομα παρέχεται εἰς τέκνα, — μαθητὰς καὶ μαθητριάς — ἡλικίας ἀπὸ 6 ἕως 16 ἐτῶν καὶ ἀνέρχεται εἰς F.F. 110,60 ἐτησίως.

Τὰ εἰδικὰ ἐπιδόματα τέκνων δύνανται περαιτέρω νὰ διακριθοῦν εἰς:

1. Ἐπίδομα πρὸς ἀνέργους διὰ τέκνα

Εἰς Δανίαν καὶ Ἴρλανδίαν δὲν προβλέπεται εἰδικὴ μεταχείρισις τῶν ἀνέργων ὅπως καὶ εἰς Βέλγιον, Λουξεμβούργον, Ὁλλανδίαν καὶ Ἰταλίαν ὅπου οἱ ἀνεργοὶ δικαιοῦνται ἀπλῶς τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων. Εἰς Γαλλίαν οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ ταμεῖον ἀνεργίας δικαιοῦνται τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων ὑπὸ ὠρισμένης προϋποθέσεως ἐνῶ εἰς τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον, οἱ ἀνεργοὶ δικαιοῦνται τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων ἀνεξαρτήτως καὶ ἐπὶ πλέον τυχὸν ἄλλων ἐπιδομάτων

π.χ. τῆς Κρατικῆς Ἀσφαλίσεως. Τέλος, εἰς Γερμανίαν προβλέπεται πρὸς ἀνέργους ἐπαύξεισι τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων διὰ τὰ βαρύνοντα τὴν οἰκογένειαν τέκνα.

2. Ἐπίδομα πρὸς συνταξιούχους διὰ τέκνα

Οἱ δικαιούμενοι συντάξεως, δικαιοῦνται ἐπίσης καὶ τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων εἰς τὰς χώρας Ἰρλανδία, Ὀλλανδία, Ἰταλία, Λουξεμβούργον, ἐνῶ εἰς Γαλλίαν ὁ συνταξιούχος πρέπει νὰ πληροῖ καὶ ὀρισμένας ἄλλας προϋποθέσεις διὰ νὰ δικαιῶται τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων. Εἰς Γερμανίαν, ὁ συνταξιούχος δικαιῶται ἐπαυξήσεως τοῦ οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος, ὑπαγομένη ὅμως εἰς ἄλλον κλάδον ἀσφαλίσεως, εἰς δὲ τὴν Δανίαν ὁ συνταξιούχος δικαιῶται ἐπαύξεισιν τῶν ἐπιδομάτων κατὰ 50 % ἐπὶ πλέον ἐνὸς ποσοῦ ἐκ 240 D.M.R. μηνιαίως δι' ἕκαστον τέκνον. Εἰς Βέλγιον, ὁ δικαιούμενος συντάξεως δικαιῶται ἐπίσης οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων. Εἰδικώτερον διὰ τέκνα ἀναπήρων οἱ συνταξιούχοι δικαιοῦνται διὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον τέκνον 1.573 F.B. καὶ διὰ τὸ τρίτον, τέταρτον καὶ πέμπτον ἢ περισσότερα, 2.060 FB, 2.101 καὶ 2.116 FB ἀντιστοίχως.

3. Ἐπίδομα πρὸς οἰκογενείας ἐνὸς (μοναδικῶς) μισθοῦ διὰ τέκνα

Εἰς Γαλλίαν προβλέπεται εἰδικὸν ἐπίδομα τέκνων δι' οἰκογενείας τὰ βάρη τῶν ὁποίων φέρει εἰς μισθωτὸς καὶ καταβάλλονται ἀναλόγως τοῦ εἰσοδήματος τοῦ νοικοκυριοῦ.

Τὰ ἐν λόγῳ εἰδικὰ ἐπιδόματα τέκνων κλιμακοῦνται ὡς ἐξῆς:

Δι' ἓνα τέκνον	38,90 FF
Διὰ δύο τέκνα	77,80 FF
Τριῶν τέκνων καὶ ἄνω	97,25 FF

Ἐπίσης προβλέπεται ἐπίδομα διὰ νοικοκυριὰ μεθ' ἐνὸς τέκνου ὀλιγώτερον τῶν 2 ἐτῶν ἐξ 97,25 FF.

4. Ἐπίδομα ἀναπήρων τέκνων

Εἰς Βέλγιον προβλέπεται παροχὴ ἐπιδόματος ἐκ 2.657,50 FB μηνιαίως καθ' ἕκαστον ἀνάπηρον τέκνον ἡλικίας μικροτέρας τῶν 25 ἐτῶν. Εἰς Γαλλίαν παρέχεται ἐπίδομα εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ ἀνισόρροπα ἀνήλικα τέκνα ἐκ 276,50 FF δι' ἕκαστον τέκνον ἐγκεκλεισμένον εἰς ἀναγνωρισθέντα Ἰδρύματα. Ἐπίσης παρέχεται ἐπίδομα ἐκ 276,50 FF διὰ διανοητικῶς καθυστερημένα τέκνα ἡλικίας μέχρι 20 ἐτῶν. Τὸ ἐπίδομα καθυστερημένων τέκνων παρέχεται ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς οἰκογενείας διὰ σπουδὰς τῶν καθυστερημένων τέκνων τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐγκεκλεισμένα εἰς εἰδικὰ Ἰδρύματα.

Εἰς τὸ Λουξεμβούργον προβλέπεται συμπληρωματικὸν ἐπίδομα ἐξ 815 FL

δι' ἅπαντα τὰ τέκνα ἡλικίας μικροτέρας τῶν 19 ἐτῶν τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζονται ἀπὸ μίαν ἀνεπάρκειαν ἢ μόνιμον μείωσιν τῶν φυσικῶν ἢ διανοητικῶν τῶν ἱκανοτήτων κατὰ 50 % κατ' ἐλάχιστον ἔναντι τῶν ἄλλων παιδιῶν τῆς αὐτῆς ἡλικίας.

5. Ἐπίδομα ὀρφανῶν

Εἰς Δανίαν προβλέπεται διὰ τέκνα ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς ἐπαύξησις τοῦ οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος κατὰ 50 % ἐπὶ πλεόν ἑνὸς συμπληρωματικοῦ ποσοῦ ἐκ 370 DKR μηνιαίως δι' ἕκαστον τέκνον. Διὰ ὀρφανὰ ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς τὸ συμπληρωματικὸν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 527 DKR.

Εἰς Ὀλλανδίαν τὰ ὀρφανὰ τέκνα ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς ὑπάγονται εἰς τὸ γενικὸν σύστημα τῶν παροχῶν εἰς ἐπιγόνους¹. Δι' ὀρφανὰ ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς παρέχεται ἐπίδομα ἐκ 2364 F ἐτησίως διὰ τέκνα μέχρι 10 ἐτῶν, ἐκ 3474 F ἐτησίως διὰ τέκνα ἀπὸ 10 μέχρι 16 ἐτῶν, ἐκ 4530 F ἐτησίως διὰ τέκνα ἀπὸ 16 μέχρι 27 ἐτῶν.

¹ Ἐξ ἄλλου, παρέχεται ποσὸν ἐξ 6 % τῆς συντάξεως ὀρφανῶν².

Εἰς Βέλγιον προβλέπεται ἐπίδομα ὀρφανῶν τέκνων ἐπὶ πλεόν ἑνὸς συμπληρωματικοῦ ποσοῦ καταβαλλομένου ἀναλόγως τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Εἰς Γαλλίαν παρέχεται ἐπίδομα εἰς ὀρφανὰ τέκνα ἢ τέκνα βαρύνοντα ἓνα (μοναδικὸν) γονέα ὡς ἀκολούθως:

169,50 FF μηνιαίως δι' ὀρφανὰ ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς ἢ 82,95 FF μηνιαίως διὰ τέκνα ἑνὸς (μοναδικοῦ) γονέα. Τέλος, εἰς Λουξεμβούργον εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου, αἱ παροχαὶ διατηροῦνται.

Τὰ λοιπὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα διακρίνονται εἰς :

1. Ἐπίδομα ἐγκυμοσύνης

Εἰς Γαλλίαν παρέχεται ἐπίδομα ἐγκυμοσύνης ἐξ 121,66 F μηνιαίως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ καταβαλλομένου κατόπιν ἰατρικῆς παρακολουθήσεως. Εἰς Λουξεμβούργον παρέχεται ἐπίδομα (ἐφ' ἅπαξ) ἐκ 2.000 FL κατόπιν — ἐπίσης — ἰατρικῆς παρακολουθήσεως.

2. Ἐπίδομα τοκετοῦ

Εἰς Ἴρλανδίαν προβλέπεται ἐπίδομα τοκετοῦ ἐξ 100 £ εἰς περίπτωσιν διδύμων καὶ ἐξ 150 £ εἰς περίπτωσιν τριδύμων ἢ περισσοτέρων.

1. Αἱ παροχαὶ ἐπιγόνων (συντάξεις) ἐρευνῶνται εἰς ἄλλο σημείωμα.

2. Βλ. Παροχαὶ ἐπιγόνων.

Εἰς Γαλλίαν καὶ Λουξεμβούργον προβλέπεται ἐπίδομα τοκετοῦ ἐξ 1.437,80 F. καὶ 13.209 LF ἀντιστοίχως δι' ἕκαστον τοκετόν. Εἰς Βέλγιον προβλέπεται ἐπίδομα ἐκ 12.108 F, 8.351 F καὶ 4.493 F ἀντιστοίχως δι' ἕκαστον τοκετόν.

3. Ἐπίδομα κατοικίας καὶ μετακινήσεως

Εἰς τὴν Γαλλίαν προβλέπεται δι' εἰδικὰς περιπτώσεις καὶ διὰ δικαιουμένους οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων ἐν εἰδικῶν ἐπίδομα κατοικίας καὶ μετοικήσεως. Τοῦτο καταβάλλεται εἰς ὑπερήλικας ἢ διανοητικῶς πάσχοντας ἢ νεαροὺς ἐργαζομένους ἢ νεαρὰ ἀντρόγυνα, τὸ δὲ ὕψος τοῦ ἐπιδόματος καθορίζεται κατὰ περίπτωσιν ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ἀσφαλισμένων.

4. Ἐπίδομα διακοπῶν

Παρέχεται ἐπίδομα εἰς Βέλγιον ἴσον πρὸς τὸ μηνιαῖον ποσὸν τοῦ οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος.

5. Ἐπίδομα λοιπῶν προσώπων

Εἰς Ἰταλίαν προβλέπεται ἐπίδομα λοιπῶν προσώπων εἰς σύζυγον τοῦ ὁποίου τὸ εἰσόδημα εἶναι κατώτερον τῶν 55.850 L μηνιαίως. Τὸ ἐν λόγῳ ἐπίδομα ἀνέρχεται εἰς 8.060 L μηνιαίως. Ἐπίσης παρέχεται ἐπίδομα διὰ γονεῖς καὶ προγόνους ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς ἡλικίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως.

ΠΙΝΑΞ 1

Παρεχόμενα επίδοματα εις τὰς χώρας τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ Ἑλλάδα

ΔΑΝΙΑ ΙΡΛΑΝΔΙΑ ΑΓΓΛΙΑ ΟΛ- ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΒΕΛΓΙΟΝ ΓΑΛΛΙΑ ΙΤΑΛΙΑ ΛΟΥΞΕΜ- ΕΛΛΑΣ *
ΛΑΝΔΙΑ

Α. Γενικά επίδοματα τέκνων										
— Βασικὸν ἐπίδομα	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
— Προσαυξήσεις				X	X	X	X	X	X	X**
— Ἐπίδομα παιδικῶν σταθμῶν						X	X	X	X	
— Σχολικὸν ἐπίδομα							X	X	X	
Β. Εἰδικὰ ἐπίδοματα τέκνων										
— Ἐπίδομα ἀνέργων διὰ τέκνα	(X)	(X)	X	(X)	X	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
— » συναξιοῦχων »	X	(X)	(X)	(X)	X	X	(X)	(X)	(X)	(X)
— » ἀναπήρων τέκνων						X	X	X	X	
— » μοναδικῶν μισθοῦ								X	X	
— » δι' ὄρφανὰ τέκνα	X	(X)	(X)	X	—	X	X	—	(X)	—
Γ. Λοιπὰ οἰκογενειακὰ ἐπίδοματα										
— Ἐπίδομα ἐγκυμοσύνης									X	—
— » τοκετοῦ	X							X	X	X
— » κατοικίας & μετοικ/σεως							X	X	X	—
— » διακοπῶν							X	X	X	—
— » λοιπῶν προσώπων									X	—

(X) Καταβάλλονται αὐ συνήθεις παροχαὶ ἀνευ εἰδικῆς μεταχειρίσεως.

* Παροχαὶ Ο.Α.Ε.Δ.

** Προσαυξήσεις καταβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ ἐκ 500 δρχ. μηνιαίως δι' ἑκάστον πέραν τῶν τριῶν τέκνων.

Π Ι Ν Α Ξ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑΙ ΠΑΡΟΧΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΗΣ

ΝΟ ΜΟΘΕΣΙΑ - ΓΕΡΜΑΝΙΑ ¹	ΒΕΛΓΙΟΝ	ΓΑΛΛΙΑ ²	ΙΤΑΛΙΑ	
1. Πρώτη εφαρ- μογή	N. 13/11/1954	N. 4/8/1930	N. 11/3/1932	N. 17/6/1937
2. Βασικά Νομοθ. κείμ.	N. 14/4/1964	ΒΔ. 19/12/1939	Κώδιξ ΚΑ - ΝΔ 10/12/1946 N. 3/1/1972	ΝΔ 30/5/1955 & N. 17/10/1961

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Παροχαι χορη-
γούμεναι εις τὸ
1ον τέκνον

1ον

1ον

2ον

1ον

ΟΡΙΟΝ ΗΛΙΚΙΑΣ

— Γενικόν	18 ἐτῶν	16 ἐτῶν	16 ¹ / ₂ ἐτῶν	18 ἐτῶν
— Ἐπαγ. ἐκ- παίδευσις	25 »	21 »	18 »	21 »
— Σπουδαί	25 »	25 »	20 »	26 »
— Ἄγαμοι οἰ- κοκυραί	25 »	25 »	20 »	—
— Σοβαραί ἀσθένειαι	Ἄπεριόριστον	Ἄπεριόριστον	20 »	Ἄπεριόριστον

Μηνιαίως	1ον τέκν. 50DM	1ον τέκν. 948,25FB	1ον τέκν.	8.060 Lits.
	2ον » 70 »»	2ον » 1504,50 »	2ον »	121,66 F δι' ἕκαστον
	3ον » 120 »»	3ον » 2060,50 »	3-4ον »	204,61 » τέκνον ³
	4ον » 120 »»	4ον » 2101,25 »	5ον »	182,49»
	5ον » 120 »»	5ον » 2116,50 »		

Προσαυξήσεις	—	6-10 ἐτῶν 177,50»	Μετὰ τὸ 2ον	—
	—	10-14 » 312,75»	τέκν. ἄνω τῶν	—
	—	ἄνω 14 » 506,50»	10 ἐτῶν 49,77F	—
			ἄνω 15 » 88,48»	

1. Ἀπὸ 1.1.1975 Ἐφαρμογή τοῦ νέου συστήματος οἰκογ. ἐπιδομάτων μὲ ταυτόχρονον ἐφαρμογὴν νέου συστήματος φόρου εισοδήματος τὸ ὁποῖον κατήργησε τὰς ἀπαλλαγὰς ἕνεκα οἰκογ. καταστάσεως (λόγω τέκνων ἢ γάμου).

2. Ἀπὸ 1.8.1974.

3. Σὺν 10 % διὰ τοὺς ἐργαζομένους τῶν ὁποίων ὁ φόρος παρακρατεῖται εἰς τὴν πηγὴν (παρὰ τῷ ἐργοδότη).

4. Ὑπολογίζονται ὡς δύο τέκνα τὰ ὁποῖα ἐξαρτῶνται κυρίως ἀπὸ τὸν ἠσφαλισμένον καί :

α) εἶναι κάτω τῶν 16 ἐτῶν καὶ δὲν διαβιοῦν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἠσφαλισμένου λόγῳ σπουδῶν ἢ ἀσθενείας ἢ ἀναπηρίας, β) εἶναι ἀπὸ 16 ἕως 27 ἐτῶν καὶ σπουδάζουν ἢ εἶναι ἀσθενῆ, ἢ ἀνάπηρα, ἢ τυγχάνουν θήλας ἢ παραμένουν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἠσφαλισμένου. Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν περι-

2

Ε.Ο.Κ. ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΝ 1.7.1974

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ - ΟΛΛΑΝΔΙΑ - ΔΑΝΙΑ - ΙΡΛΑΝΔΙΑ - ΑΓΓΛΙΑ - ΕΛΛΑΣ ¹					
N. 20/10/1947	N. 23/12/1939	N. 31/3/1950	N. του 1944	N.Δ. 15/6/1945	NΔ 3868/1958.
N. 29/4/1964	N.26/4/1962	N.3/6/1967	N. του 1944	N.Δ. 5/8 / 1965	N.Δ. 118/1945 N.Δ. 2961/1954 N.Δ. 1153/1972
N. 17/4/1974					
1ον	1ον	1ον	1ον	2ον	1ον
19 ετών	16 ετών	18 ετών	16 ετών	16 ετών	15 ετών
25 »	27 »	—	18 »	19 »	—
25 »	27 »	—	18 »	19 »	—
—	27 »	—	—	—	—
Απεριόριστον	27 »	—	18 »	—	—
1ον τέκν. 815 FL.	1ον τέκν. 54,86FL	Δι' έκαστον	1ον τέκν. 2,30£	1ον τέκν.	1ον τέκν. 78 Δρχ.
2ον » 815 »	2ον - 3ον » 80,86 »	τέκνον	2ον » 3,30£	2ον » 3,90£	2ον » 260 »
3ον » και άνω	4ον - 5ον » 107,90»	124 DKR ⁵	3ον-άνω 4,05 £ ⁶	3ον-άνω 4,33 £	3ον-άνω 312 »
2202 FL.	6ον - 7ον » 19,34 »				
	8ον - άνω » 132,08»				
—		—	—	—	500 δρχ. δι' έκαστον
—	4	—	—	—	άνω τών 3 τέκνων ⁸
—		—	—	—	

πτωσιν (β) όταν τὸ σπουδάζον τέκνον δὲν κατοικεῖ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἠσφαλισμένου (λόγω σπουδῶν) ὑπολογίζεται ὡς τρία παιδιά.

5. Ἀπαλασσόμενα τῆς φορολογίας.

6. Εἰς τὴν περίπτωσιν τριδύμων καὶ τετραδύμων τὰ ἀνωτέρω ποσὰ διπλασιάζονται.

7. Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν μόνον οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ὑποχρεῦται ὁ ἐργοδότης εἰς παροχὴν ἐπιδόματος τέκνων ἤτοι τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν εἰς ΙΚΑ ἠσφαλισμένων (Ἐμποροῦπάλληλοι, Ἐργατοῦπάλληλοι βιομηχανιῶν καὶ ὀρυχείων, ἐργάται οἰκοδομῶν κ.λπ. Δὲν περιλαμβάνονται ὑπάλληλοι Ν.Π.Δ.Α. ὅπως ΔΕΗ, ΟΤΕ, οἱ Τραπεζοῦπάλληλοι καὶ ὑπάλληλοι Δημοσίου, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ὑπάλληλοι οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς ἄλλους ἀσφαλιστικούς Ὄργανισμούς.

8. Προσαύξεις καταβαλλομένη μέσῳ τοῦ ΟΓΑ ὑπὸ τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

ΠΙΝΑΞ 3

Επιδόματα τέκνων ανά τέκνον, και σωρευτικῶς εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινότητος

(2ον τέκνον = 100)

ΑΝΑ ΤΕΚΝΟΝ

	ΓΕΡΜΑΝΙΑ	ΒΕΛΓΙΟΝ	ΓΑΛΛΙΑ	ΙΤΑΛΙΑ	ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ	ΟΛΛΑΝΔΙΑ	ΔΑΝΙΑ	ΙΡΑΝΔΙΑ	ΑΓΓΛΙΑ	ΕΛΛΑΣ
1ον τέκνον	71	63	—	100	100	68	100	70	—	30
2ον »	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
3ον »	171	137	168	100	270	100	100	123	111	312
4ον »	171	140	168	100	270	133	100	123	111	312
5ον »	171	141	150	100	270	133	100	123	111	312
6ον »	171	141	150	100	270	148	100	123	111	312
ΣΩΡΕΥΤΙΚΩΣ										
1ον τέκνον	42	41	—	50	50	40	50	41	—	23
2 τέκνα	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
3 τέκνα	200	177	243	150	235	160	150	172	211	340
4 τέκνα	300	255	387	200	370	239	200	245	322	580
5 τέκνα	400	333	519	250	505	319	250	317	433	8,20
6 τέκνα	500	412	651	300	640	407	300	389	544	1.061

ΠΙΝΑΞ 4

*Επιδόματα τέκνων ανά τέκνον, και σωρευτικώς εις τας χώρας της Κοινοτήτος (εις έγχώρα νομίματα)

	ΓΕΡΜΑΝΙΑ	ΒΕΛΓΙΟΝ	ΓΑΛΛΙΑ	ΙΤΑΛΙΑ	ΛΟΥΞΕΜ- ΒΟΥΡΓΟΝ	ΟΛ- ΔΑΝΙΑ	ΙΡΑΝΔΙΑ	ΑΓΓΛΙΑ	ΕΛΛΑΣ
1ον τέκνον	50 DM	948,25 FB	—	8.060 LITS	815 FL.	54,86 FL.	124 DKR	2,30 £	78 Δρχ.
2ον τέκνον	70 »	1504,50 »	121,66 FF	8.060 »	815 »	80,86 »	124 »	3,30 »	260 »
3ον τέκνον	120 »	2060,50 »	204,61 »	8.060 »	2202 »	80,86 »	124 »	4,05 »	312 »
4ον τέκνον	120 »	2101,25 »	204,61 »	8.060 »	2202 »	107,90 »	124 »	4,05 »	312 »
5ον τέκνον	120 »	2116,50 »	182,49 »	8.060 »	2202 »	107,90 »	124 »	4,05 »	312 »
6ον τέκνον	120 »	2116,50 »	182,49 »	8.060 »	2202 »	119,34 »	124 »	4,05 »	312 »
		332,25	69,12						500 Δρχ.
		ανά τέκνον	ανά τέκνον						από του
									3ου τέ-
									κνου ανά
									τέκνον

	50 DM	1280,50 FB	—	8.060 LITS	815 FL.	54,86 FL.	124 DKR	2,30 £	78 Δρχ.
1ον τέκνον	50 DM	1280,50 FB	—	8.060 LITS	815 FL.	54,86 FL.	124 DKR	2,30 £	78 Δρχ.
2 τέκνα	120 »	3117,25 »	190,78 FF	16.120 »	1.630 »	135,72 »	248 »	5,60 »	338 »
3 τέκνα	240 »	5510,00 »	464,51 »	24.180 »	3.832 »	216,58 »	372 »	9,65 »	1150 »
4 τέκνα	360 »	7943,50 »	738,24 »	32.240 »	6.034 »	324,48 »	496 »	13,70 »	1962 »
5 τέκνα	480 »	10392,25 »	989,85 »	40.300 »	8.236 »	432,38 »	620 »	17,75 »	2774 »
6 τέκνα	600 »	12841,00 »	1241,46 »	48.360 »	10.438 »	551,72 »	744 »	21,80 »	2>,22 » 3//6 »